

Rzym wyznacza wizję - numer dziesięć

Ostatni spór: Księga Joela, upadek Nowego Jorku i symbol Rzymu w historii adwentyzmu

Jeff Pippenger
2024-08-26

Ostatnią kontrowersją, którą chcę zestawić z innymi historycznymi argumentami dotyczącymi symbolu Rzymu w historii adwentowej, jest Księga Joela. Ta kontrowersja miała miejsce po 11 września 2001 roku i bez uwzględnienia okoliczności tamtego okresu kilka subtelnych kwestii może łatwo umknąć. Aby osadzić te okoliczności w kontekście, należy rozważyć historię ruchu millerowskiego. 11 sierpnia 1840 roku wypełniło się proroctwo czasowe z Apokalipsy, rozdział dziewiąty, werset piętnasty.

I zostali uwolnieni czterej aniołowie, którzy byli przygotowani na godzinę, dzień, miesiąc i rok, aby zabić trzecią część ludzi. Objawienie 9:15.

Werset określa „godzinę, i dzień, i miesiąc, i rok” jako okres równy 391 latom i 15 dniom. Czterej aniołowie przedstawiają okres, w którym islam doszedł do potęgi i rozpoczął działania wojenne przeciwko Rzymowi, począwszy od 27 lipca 1449 roku. Punkt początkowy wyznaczono, posługując się punktem końcowym innego proroctwa czasowego trwającego 150 lat. Pierwsze proroctwo czasowe na 150 lat zostało przedstawione w historii pierwszego „biada”, które jest też piątą trąbą dziewiątego rozdziału Apokalipsy. Gdy proroctwo na 150 lat zakończyło się 27 lipca 1449 roku, rozpoczęło się proroctwo czasowe, które teraz rozważamy, a 391 lat i 15 dni później proroctwo to zakończyło się 11 sierpnia 1840 roku.

William Miller rozumiał potęgę dziewiątego rozdziału Objawienia jako reprezentujące islam, a przed 11 sierpnia 1840 roku millerysta Josiah Litch ogłosił, na podstawie proroctwa, że w 1840 roku zakończy się panowanie Imperium Osmańskiego. Na dziesięć dni przed 11 sierpnia 1840 roku Litch doprecyzował i zaktualizował swoją przepowiednię, wskazując nie tylko rok spełnienia proroctwa, lecz dokładny rok, miesiąc i dzień. Siostra White komentuje wpływ przepowiedni Litcha na środowisko religijne millerytów, gdy to wydarzenie się wypełniło.

W roku 1840 kolejne niezwykle wypełnienie proroctwa wzbudziło powszechne zainteresowanie. dwa lata wcześniej Josiah Litch, jeden z czołowych kaznodziejów głoszących drugie przyjście, opublikował wykładnię rozdziału 9 Apokalipsy, przewidującą upadek Imperium Osmańskiego. Według jego obliczeń to mocarstwo miało zostać obalone . . . 11 sierpnia 1840 roku, kiedy można się spodziewać, że władza osmańska w Konstantynopolu zostanie złamana. I, jak wierzę, okaże się, że tak właśnie będzie.'

Dokładnie w określonym czasie Turcja, za pośrednictwem swoich ambasadorów, przyjęła protekcję sprzymierzonych mocarstw Europy i tym samym poddała się kontroli narodów chrześcijańskich. Wydarzenie to dokładnie wypełniło przepowiednię. Gdy to stało się wiadome, rzesze przekonały się o słuszności zasad wykładni proroctw przyjętych przez

Millera i jego współpracowników, a ruch adwentowy otrzymał potężny impuls. Ludzie wykształceni i o wysokiej pozycji przyłączyli się do Millera, zarówno w głoszeniu, jak i w publikowaniu jego poglądów, a w latach 1840–1844 działalność szybko się rozszerzała. Wielki bój, 334, 335.

Jej aprobata tego wydarzenia była na przestrzeni lat wielokrotnie i na różne sposoby atakowana przez laodycejskich Adwentystów Dnia Siódmego. Podobnie jak w przypadku „siedmiu czasów” i „codziennej”, atak na tę prawdę oznacza odrzucenie fundamentów przedstawionych na dwóch świętych tablicach, a także autorytetu Ducha Proroctwa. Powody, dla których szatan starał się zniszczyć zaufanie do tej historii, są wieloaspektowe.

Przepowiednia Litcha opierała się na „zasadach proroczej interpretacji przyjętych przez Millera”. Miller otrzymał zrozumienie kwestii czasu proroczego, a każdy, kto wątpi, że poselstwo Millera opierało się na czasie proroczym, musi tylko przejrzeć pionierskie wykresy z 1843 i 1850 roku, aby potwierdzić, że tak było. Przed 11 sierpnia 1840 roku przeciwnicy zapowiedzi Millera o powrocie Chrystusa twierdzili, że czasu proroczego nie można użyć do określenia, kiedy Chrystus powróci. Często powoływali się na biblijne stwierdzenie o nieznajomości dnia ani godziny, aby przeciwstawić się jego poselstwu i pracy.

Lecz o owym dniu i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, tylko mój Ojciec. A jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Bo jak w dniach przed potopem jedli i pili, żenili się i wydawali za mąż, aż do dnia, gdy Noe wszedł do arki, i nie wiedzieli, aż przyszedł potop i zabrał wszystkich; takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie na polu: jeden będzie zabrany, a drugi pozostawiony. Mateusz 24:36-40.

Pomimo tego fragmentu milleriści znaleźli tak wiele biblijnych dowodów potwierdzających ich przewidywania i kontynuowali, działając w oparciu o zasadę później określoną przez Siostrę White.

„Nikt nie zna dnia ani godziny” było argumentem najczęściej wysuwany przez odrzucających wiarę adwentową. Pismo mówi: „O dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie w niebie, tylko Mój Ojciec.” Mateusza 24:36. Jasne i spójne wyjaśnienie tego tekstu przedstawili ci, którzy oczekiwali Pana, a błędne jego zastosowanie przez ich przeciwników zostało jasno wykazane. Słowa te wypowiedział Chrystus w tej pamiętnej rozmowie z uczniami na Górze Oliwnej, po tym jak po raz ostatni opuścił świątynię. Uczniowie zadali pytanie: „Jaki będzie znak Twego przyjścia i końca świata?” Jezus podał im znaki i powiedział: „Gdy ujrzycie to wszystko, wiedźcie, że jest blisko, u drzwi.” Wersety 3, 33. Nie wolno tak rozumieć jednych słów Zbawiciela, by unieważniały inne. Chociaż nikt nie zna dnia ani godziny Jego przyjścia, pouczone nas i zobowiązano, abyśmy wiedzieli, kiedy jest bliskie. Uczy się nas ponadto, że zlekceważenie Jego ostrzeżenia oraz odmowa lub zaniechanie poznania, kiedy Jego przyjście jest bliskie, będzie dla nas tak samo zgubne, jak dla ludzi żyjących za dni Noego było zgubne nie wiedzieć, kiedy nadchodzi potop. A przypowieść w tym samym rozdziale, zestawiająca wiernego i niewiernego sługę i ogłaszająca wyrok na tego, który w sercu mówił: „Mój Pan zwleka z przyjściem”, ukazuje, w jakim świetle Chrystus będzie postrzegał i nagradzał tych, których zastanie czuwającymi i nauczającymi o Jego

przyjściu, oraz tych, którzy je negują. „Czuwajcie więc” — mówi. „Błogosławiony ów sługa, którego pan, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego.” Werset 42, 46. „Jeśli więc nie będziesz czuwał, przyjdę do ciebie jak złodziej i nie poznasz, o której godzinie przyjdę na ciebie.”

Objawienie 3:3. Wielki bój, 370.

Kiedy przepowiednia Litcha się spełniła, ludzie „uczeni i zajmujący wysokie stanowiska zjednoczyli się z Millerem, zarówno w głoszeniu, jak i w publikowaniu jego poglądów, a w latach 1840–1844 dzieło szybko się rozszerzało.” Posłanie Millera zostało wzmocnione, gdy jego zasady interpretacji prorocत्व zostały potwierdzone jako słuszne. W odpowiedzi na wypełnienie prorocत्व czasowego nie tylko potwierdzona została reguła Millera i wielu wówczas dołączyło do ruchu millerystycznego, lecz równie znaczące pod względem proroczym było to, że potwierdzona została właśnie podstawowa reguła spośród reguł Millera. Także fakt, że potwierdzenia dokonano poprzez zastosowanie prorocत्व o drugim z trzech „biada”, które są zarazem piątą, szóstą i siódmą trąbą.

Umocnienie przesłania Millera stało się jednym z najważniejszych kamieni milowych ruchu reformy millerowskiej. Zostało zobrazowane przez chrzest Jezusa. Oznaczało, że rozpoczął się ostateczny proces próby dawnego ludu przymierza (protestantów). Stało się głównym celem ataku szatana wymierzonego w cały ruch millerowski i jego przesłanie.

"Kaźde pytanie, które Szatan może wzbudzić w umyśle, aby wywołać wątpliwość co do doniosłej historii przeszłych wędrówek ludu Bożego, zadowoli jego szatańską mość i jest obrazą Boga. Wieść o rychłym przyjściu Pana w mocy i wielkiej chwale na nasz świat jest prawdą, i w 1840 roku wiele głosów podniosło się, by ją zwiastować." Manuscript Releases, tom 9, 134.

11 września 2001 roku trzecie biada wkroczyło do historii proroczej. Wydarzenie to potwierdziło podstawową zasadę interpretacji prorocत्व przyjętą przez ruch trzeciego anioła, który rozpoczął się w 1989 roku. Pierwsza prawda objawiona posłańcowi tego ruchu reformy została mu odsłonięta w 1989 roku i nie dotyczyła ostatnich sześciu wersetów jedenastego rozdziału Daniela. Była to prawda, że wszystkie ruchy reformy biegną równolegle względem siebie i mają być zestawiane linia po linii, aby rozpoznać cechy ruchu stu czterdziestu czterech tysięcy, który jest ruchem trzeciego anioła. Pierwsze publiczne wystąpienie, jakie kiedykolwiek wygłosiłem, miało miejsce na zjeździe obozowym w 1994 roku, a może w 1995. To wystąpienie nie dotyczyło ostatnich sześciu wersetów jedenastego rozdziału Daniela, lecz równoległych linii reformy.

Gdy 11 września 2001 roku wypełniło się prorocत्व dotyczące islamu, związane z trzecim „biada”, znalazło to swój odpowiednik w wydarzeniach z 11 sierpnia 1840 roku. W 1840 roku prorocत्व o pierwszym i drugim „biada” potwierdziło przesłanie millerytów, a 11 września 2001 roku prorocत्व o trzecim „biada” potwierdziło przesłanie Future for America. Uznanie tego faktu przyciągnęło do ruchu rzesze, podczas gdy wcześniej był to w zasadzie ruch jednej osoby. Wówczas rozpoczęły się ataki na przesłanie ruchu i na jego posłańca, podobnie jak historia roku 1840 stała się w następnym dekadach celem szatańskich ataków.

Ci, którzy dołączyli do ruchu Future for America, przyjęli zasady interpretacji prorocत्व zebrane przez posłańca tej historii. Jedną z tych zasad, być może najważniejszą, było i jest potrójne

zastosowanie prorocstwa. Posłaniec doszedł do przekonania, że pewne prawdy prorocze zostały zilustrowane w trzech konkretnych wypełnieniach. Wierzone, że historia millerytów powtórzyła się w historii stu czterdziestu czterech tysięcy; dostrzeżono, że 11 sierpnia 1840 roku prefigurował 11 września 2001 roku, a inne święte linie reformy również miały ten sam kamień milowy.

Dowody na powtórzenie każdej świętej linii reformy w linii trzeciego anioła zostały wówczas objawione przez Lwa z pokolenia Judy. Stwierdzono, że tak jak historia millerytów wypełniła przypowieść o dziesięciu pannach co do joty, tak też uczyniła historia Future for America.

"Często zwraca się moją uwagę na przypowieść o dziesięciu pannach, z których pięć było mądrych, a pięć głupich. Ta przypowieść wypełniła się i wypełni co do joty, gdyż ma szczególne zastosowanie na ten czas i, podobnie jak poselstwo trzeciego anioła, została wypełniona i pozostanie prawdą obecną aż do końca czasu." Review and Herald, 19 sierpnia 1890.

Siedem gromów z Objawienia 10 uznano za odnoszące się do doświadczenia millerytów od 11 sierpnia 1840 r. do 22 października 1844 r., a także do historii od 11 września 2001 r. aż do wkrótce nadchodzącej ustawy niedzielnej.

„Szczególne światło dane Janowi, które zostało wyrażone w siedmiu gromach, było nakreśleniem wydarzeń, które miały się rozegrać pod poselstwem pierwszego i drugiego anioła....”

Po tym, jak siedem gromów wydało swoje głosy, przychodzi do Jana nakaz, podobnie jak do Daniela, w odniesieniu do małej książeczki: „Zapieczętuj to, co wypowiedziało siedem gromów.” Odnosi się to do przyszłych wydarzeń, które zostaną objawione we właściwej kolejności. Komentarz biblijny Adwentystów Dnia Siódmego, tom 7, 971.

Uznano, że Siostra White wprost powiedziała, że ruch trzeciego anioła przebiega równolegle do ruchu pierwszego i drugiego anioła.

Bóg wyznaczył poselstwom z Objawienia 14 ich miejsce w ciągu prorocत्व, a ich dzieło nie ma ustać aż do zakończenia historii tej ziemi. Pierwsze i drugie poselstwo anielskie wciąż są prawdą dla tego czasu i mają iść równolegle z tym, które następuje. Trzeci anioł donośnym głosem ogłasza swoje ostrzeżenie. "Po tych rzeczach," powiedział Jan, "ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc, a ziemia została rozjaśniona jego chwałą." W tym rozświetleniu złączone jest światło wszystkich trzech poselstw. The 1888 Materials, 803, 804.

Ruch pierwszego i drugiego anioła biegnie równolegle do ruchu trzeciego anioła. Proroctwo, które wzmocniło ruch pierwszego i drugiego anioła, samo zostało wzmocnione przez wypełnienie prorocत्व czasowego pierwszego i drugiego biada, a wzmocnienie ruchu trzeciego anioła nastąpiło przez wypełnienie prorocत्व trzeciego biada.

Podobnie jak 11 sierpnia 1840 roku, kiedy przesłanie Future for America zostało potwierdzone, „rzesze zostały przekonane o słuszności przyjętych przez Future for America zasad proroczej interpretacji”, a „ruch adwentowy otrzymał wspaniały impuls”. „Ludzie wykształceni i zajmujący wysoką pozycję zjednoczyli się” z Future for America, „zarówno w głoszeniu, jak i w

publikowaniu” proroczego przesłania Future for America. Konkretną zasadą Future for America, która wyraźnie potwierdziła 11 września 2001 roku jako wypełnienie proroctwa, było „potrójne zastosowanie proroctwa”.

Kiedy przyjmujemy podstawowe ujęcie islamu dotyczące pierwszego i drugiego biada, jak przedstawiono na obu świętych tablicach, w połączeniu z pisemnym świadectwem tych, którzy nauczali poselstwa, rozpoznajemy określone cechy prorocze związane z pierwszym i drugim biada. Biblia wielokrotnie, na różne sposoby, uczy, że prawda jest ustanawiana na podstawie świadectwa dwóch. Cechy prorocze pierwszego biada, połączone z cechami proroczymi drugiego biada, ustanawiają cechy prorocze trzeciego biada. Potrójne zastosowanie islamu jest tak precyzyjne w identyfikowaniu nadejścia trzeciego biada w dniu 11 września 2001 roku, że nie sposób tego nie dostrzec, choć większość woli zamykać oczy na dowody.

Potrójne zastosowanie proroctwa niezbitnie dowiodło, że trzecie biada nadeszło 11 września 2001 roku. Wówczas dostrzeżono, że ta zasada była bezpośrednio powiązana z poselstwem drugiego anioła, które zarówno w czasach millerystów, jak i w czasie stu czterdziestu czterech tysięcy jest okresem, kiedy wylewany jest Duch Święty. Obie historie są wypełnieniem przypowieści o dziesięciu pannach, a w przypowieści poselstwo wołania o północy jest momentem, w którym ujawnia się rozróżnienie między mądrymi a głupimi, i tam poselstwo drugiego anioła zostaje wzmocnione.

Pod koniec poselstwa drugiego anioła ujrzałem wielkie światło z nieba, które świeciło na lud Boży. Promienie tego światła zdawały się jasne jak słońce. I usłyszałem głosy aniołów wołających: 'Oto Oblubieniec nadchodzi; wyjdźcie Mu na spotkanie!'

To był okrzyk o północy, który miał nadać moc poselstwu drugiego anioła. Aniołowie zostali posłani z nieba, aby zbudzić zniechęconych świętych i przygotować ich do wielkiego dzieła, które ich czekało. Najbardziej utalentowani mężowie nie byli pierwsi, którzy otrzymali to poselstwo. Aniołowie zostali posłani do pokornych, oddanych osób i przynaglili ich, aby wzniesli okrzyk: „Oto Oblubieniec nadchodzi; wyjdźcie Mu na spotkanie!” Wczesne Pisma, 238.

W historii pierwszego i drugiego anioła wylanie Ducha Świętego dokonuje się, gdy wołanie o północy łączy się z poselstwem drugiego anioła. Powtarza się to w historii trzeciego anioła.

Aniołowie zostali posłani, by wspomóc potężnego anioła z nieba, i usłyszałam głosy, które zdawały się rozbrzmiewać wszędzie: Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie mieli udziału w jej grzechach i nie doznali jej plag; bo jej grzechy dosięgły nieba, a Bóg wspomniał jej nieprawości. Ta wieść wydawała się dodatkiem do trzeciego poselstwa i łączyła się z nim, jak wołanie o północy połączyło się z poselstwem drugiego anioła w roku 1844. Chwała Boża spoczęła na cierpliwych, oczekujących świętych i bez lęku przekazali oni ostatecznie uroczyste ostrzeżenie, ogłaszając upadek Babilonu i wzywając lud Boży, by wyszedł z niej, aby uniknąć jej strasznego losu.

Jeśli chodzi o potrójne zastosowanie proroctwa, poselstwo drugiego anioła stanowi potrójne zastosowanie proroctwa, ponieważ poselstwo w każdej z historii brzmi: Babilon upadł dwukrotnie.

I szedł za nim inny anioł, mówiąc: Upadł, upadł Babilon, miasto wielkie, które napoiło wszystkie narody winem gniewu swego nierządu. Objawienie 14:8.

Potężny anioł z dziesiątego rozdziału Księgi Objawienia zstąpił wraz ze spełnieniem proroctwa o pierwszym i drugim biadzie 11 sierpnia 1840 roku i w ten sposób stał się typem zstąpienia potężnego anioła z osiemnastego rozdziału Księgi Objawienia 11 września 2001 roku. Ten anioł, który oświeca ziemię swoją chwałą, następnie ogłosił proklamację.

A on zawołał potężnym głosem, mówiąc: Upadł, upadł Babilon wielki, i stał się siedliskiem demonów, i więzieniem wszelkiego ducha nieczystego, i klątką wszelkiego pactwa nieczystego i wstrętnego. Objawienie 18:2.

Poselstwo drugiego anioła z rozdziału czternastego oraz potężnego anioła z rozdziału osiemnastego wskazuje, że Babilon upadł dwukrotnie, i poselstwo to identyfikuje Babilon dni ostatecznych. Wskazuje ono na Babilon czasów ostatecznych, ponieważ dwa wcześniejsze upadki Babilonu — za czasów Nimroda oraz za czasów Nabuchodonozora aż do Belszaccara — ustanawiają prorocze cechy upadku nierządnicy z siedemnastego rozdziału Objawienia, która ma na czole napis: „Babilon Wielki”. Aby rozpoznać ten upadek Babilonu w dniach ostatecznych, potrzebni są dwaj świadkowie dwóch wcześniejszych upadków Babilonu, gdyż poselstwo dni ostatecznych brzmi: Upadł, upadł Babilon. Gdy potężny anioł zstąpił w chwili, gdy wielkie budowle Nowego Jorku zostały zburzone dotknięciem Boga, swoim orędziem wskazał on zasadę potrójnego zastosowania proroctwa. Tym potrójnym zastosowaniem proroctwa, które ustanowiło 11 września 2001 roku jako wypełnienie Bożego słowa proroczego, było potrójne zastosowanie trzech „biada”.

W chwili tego wypełnienia wielu przyłączyło się do ruchu Future for America i zostało przekonanych do zasad interpretacji proroctw stosowanych przez Future for America. Nastąpiło powtórzenie wydarzeń z 11 sierpnia 1840 roku i w ten sposób to powtórzenie nie potwierdziło podstawowej zasady Millera, mówiącej, że dzień w proroctwach biblijnych oznacza rok, gdyż podstawową zasadą Future for America było to, że millerowska historia pierwszego i drugiego poselstwa anielskiego powtarza się w historii ruchu trzeciego anioła.

Wydaje się oczywiste, że jeśli rok 1840 stał się celem szczególnego ataku jego szatańskiej mości, jak Szatana określa Siostra White, to historia 11 września 2001 roku również byłaby przedmiotem podobnego ataku. A zatem napotykamy teorie spiskowe wskazujące na rolę globalistów, jezuitów, CIA, Bushów lub jakiejś kombinacji tych sił. Te teorie, choć zawierają pewne elementy prawdy, mają na celu podważenie idei, że to dotknięcie Boga powaliło wielkie budowle Nowego Jorku, tym samym oznaczając nadejście trzeciego biada w historii ruchu stu czterdziestu czterech tysięcy.

Czy teraz rozchodzi się pogłoska, jakobym twierdziła, że Nowy Jork ma zostać zmieciony przez falę pływową? Tego nigdy nie powiedziałam. Powiedziałam natomiast, patrząc, jak wyrastają tam wielkie budowle, piętro po piętrze: "Jakie straszne sceny rozegrają się, gdy Pan powstanie, by straszliwie wstrząsnąć ziemią! Wówczas spełnią się słowa z Księgi Objawienia 18,1–3." Cały osiemnasty rozdział Księgi Objawienia jest ostrzeżeniem przed tym, co ma przyjść na ziemię. Nie mam jednak żadnego szczególnego światła co do tego, co ma przyjść na

Nowy Jork; wiem tylko, że pewnego dnia wielkie budynki tam zostaną powalone za sprawą Bożej mocy, która wywraca i obala. Z otrzymanego światła wiem, że na świecie jest zniszczenie. Jedno słowo od Pana, jedno dotknięcie Jego potężnej mocy i te masywne budowle runą. Rozegrają się sceny, których grozy nie potrafimy sobie wyobrazić. Review and Herald, 5 lipca 1906.

Teorie spiskowe, czy to całkowicie pozbawione prawdy, czy zawierające jej części, wszystkie podważają prawdę, że to opatrnościowe działanie Boga doprowadziło do wydarzeń tamtego dnia. Te rozmaite teorie spiskowe są atakiem Szatana na prawdę z zewnątrz ruchu, ale działał on również, by podkopać prawdę od wewnątrz ruchu. Jeden z tych wewnętrznych ataków polega na odrzuceniu Rzymu jako tematu Księgi Joela.

Zajmiemy się tą kontrowersją w następnym artykule.

Słowo Pana, które przyszło do Joela, syna Petuela. Słuchajcie tego, starcy, i nadstawcie uszu, wszyscy mieszkańcy ziemi. Czy zdarzyło się to za waszych dni albo nawet za dni waszych ojców? Opowiadajcie o tym swoim dzieciom, a niech wasze dzieci opowiedzą to swoim dzieciom, a ich dzieci innemu pokoleniu. To, co pozostawiła gąsienica, pożarła szarańcza; a co pozostawiła szarańcza, pożarł konik polny; a co pozostawił konik polny, pożarł chrząszcz. Zbudźcie się, pijacy, i płaczcie; zawódźcie wszyscy, co pijecie wino, z powodu młodego wina, bo zostało wam odjęte od ust. Gdyż na mój kraj wtargnął naród potężny i niezliczony; jego zęby są jak zęby lwa, a ma zęby trzonowe wielkiego lwa. Joel 1:1-6.